

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 53 0 Rs 055420 19 Rev
Sarajevo, 17.5.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Suada Kurtovića, kao predsjednika vijeća, Fatime Imamović i Snježane Malešević, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Vlade Žobrak iz Čapljine, Čeljevo bb, koga zastupaju punomoćnici M.K. i D.K., advokati iz Lj., Ulica F.L. Š. broj 3, protiv tuženog Javno komunalno preduzeće „Čapljina“ d.o.o., sa sjedištem u Č., Ulica D. I. T. broj ..., koga zastupaju punomoćnici J.K., B. K. i F. B., advokati Zajedničke advokatske kancelarije iz Č., Ulica A. S. bb, radi utvrđenja nedopuštenim ugovora o radu i isplate razlike plaća, v.s. 10.100,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj 53 0 Rs 055420 15 Rsž od 13.2.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 17.5.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbijaju se zahtjevi parničnih stranaka za naknadu troškova parničnog postupka nastalih u povodu revizije.

O B R A Z L O Ž E N J E

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Čapljini broj 53 0 Rs 055420 14 Rs od 27.2.2015. godine utvrđeno je da su nedopuštene izmjene članova 4, 5, 8. i 14. Ugovora o radu sklopljenog između parničnih stranaka 18.12.2013. godine, prema kojima je tužitelj raspoređen na neadekvatno radno mjesto sa opisom neadekvatnih poslova koje treba obavljati, s umanjenom plaćom i datumom primjene, pa se navedeni Ugovor o radu poništava i tuženom nalaže da tužitelja vrati na poslove na kojima je radio prije zaključenja ovog Ugovora ili druge odgovarajuće poslove, koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi i radnom iskustvu, grupi i koeficijentu po kojima tužitelju ne bi bila umanjenja plaća (stav prvi). Tuženom je naloženo da tužitelju isplati razliku plaća za period od 1.1.2014. do 30.11.2014. godine u iznosu od 4.371,50 KM sa zakonskim zateznim kamatama na manje plaćene mjesečne plaće, sa dospijecom od svakog pojedinačnog novčanog iznosa do isplate, kako je navedeno u izreci ove presude (stav drugi). Tuženom je naloženo da tužitelju na ime razlike plaće mjesečno plaća po 397,41 KM počev od 1.12.2014. godine do udovoljena tužbenom zahtjevu sa zakonskim zateznim kamatama počev od dospijeca svakog mjesečnog iznosa do isplate (stav treći). Tuženom je naloženo da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.440,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.2.2015. godine, kao dana donošenja presude do isplate, dok je iznad dosuđenog tužitelj odbijen (stav četvrti).

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj 53 0 Rs 055420 15 Rsž od 13.2.2019. godine žalba tuženog je uvažena i prvostepena presuda preinačena tako da su tužbeni zahtjevi u cijelosti odbijeni. Tužitelju je naloženo da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.735,80 KM.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, osporena presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev usvoji uz naknadu troškova parničnog postupka uvećanim za troškove sastava revizije u iznosu od 913,00 KM ili da se drugostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi je osporio osnovanost revizijskih prigovora i predložio da se revizija odbaci kao nedopuštena ili odbije kao neosnovana uz naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 924,00 KM i PDV od 157,08 KM.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u reviziji i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 241. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP-a), koji se u ovom predmetu primjenjuje na osnovu člana 106. stav 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku², ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

Nije osnovan revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. ZPP-a u vezi sa članovima 8., 123. stav 1. i 191. stav 4. istog zakona učinjenih, prema navodima revidenta, u postupku pred drugostepenim sudom, što je imalo za posljedicu nezakonitost pobijane presude.

Ovaj sud cijeni da drugostepena presuda sadrži jasne i određene razloge o svim odlučnim činjenicama, da je pravilno obrazloženo na kojim činjeničnim utvrđenjima i na osnovu kojih pravnih propisa je zasnovana odluka kojom je odbijen tužbeni zahtjev (član 191. stav 4. ZPP-a).

Drugostepeni sud je, suprotno tvrdnjama revizije, svoju odluku utemeljio na činjenicama utvrđenim u prvostepenom postupku, pa time što je na temelju tih činjenica izveo drugačiji pravni zaključak, nije povrijedio odredbu iz člana 8. i 123. stav 1. ZPP-a, te je bio ovlašten prvostepenu presudu preinačiti temeljem odredbe iz člana 229. tačka 2. ZPP-a.

Drugo je pitanje da li je pri tome taj sud izveo pravilan pravni zaključak, ali to nije pitanje o kojem se odlučuje kroz ocjenu osnovanosti revizijskog razloga povrede odredaba parničnog postupka, jer se to pitanje tada svodi na ocjenu pravilnosti u primjeni materijalnog prava, kao samostalnog revizijskog razloga.

¹ Službene novine FBiH br. 53/03, 73/05 i 19/06

² Službene novine FBiH br. 98/15

Predmet spora je dopuštenost zaključenog ugovora o radu pod izmijenjenim uslovima u smislu člana 97. Zakona o radu³, vraćanje na poslove koje je tužitelj radio prije izmijenjenog ugovora o radu ili druge odgovarajuće poslove, te zahtjev za isplatu razlike plaće koja mu pripada po ugovoru o radu iz 2007. godine.

U postupku je utvrđeno da je tužitelj po ugovoru o radu od 27.11.2007. godine, zaključenim sa tuženim, kao VKV vodoinstalater obavljao poslove „poslovođa održavanja vodovoda i kanalizacije“, za koje radno mjesto je primao plaću od 1.468,86 KM, da je taj ugovor stavljen van snage (otkazan) kada su tužitelj i tuženi uredili svoje odnose zaključenjem ugovora o radu 18.12.2013. godine, po kojem je tužitelj raspoređen na radno mjesto „radnik na održavanju komunalnih objekata i uređaja“. FLOPIP akcionim planom od 28.02.2013. godine Vodoopskrbe Č., u Službi za vodovod i kanalizaciju tuženi je smanjio broj zaposlenika sa 20 na 13, prema kojem planu je radno mjesto tužitelja ukinuto. Tuženi je nakon konsultovanja sa sindikalnom organizacijom 6.12.2013. godine donio Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji preduzeća i sistematizaciji radnih mjesta, te Pravilnik o plaćama i drugim primanjima zaposlenika, kojima je definisao unutrašnju organizaciju tuženog, radna mjesta, izvršio vrednovanje svih radnih mjesta i utvrdio kriterije za određivanja plaća za sva radna mjesta. Taj postupak proveden je saglasno odredbama članova 97. i 107. Zakona o radu. Tuženi je 18.12.2013. godine sa tužiteljem zaključio ugovor o radu sa ponudom novog radnog mjesta pod izmijenjenim uslovima zbog organizacijskih razloga. Tužitelj je prihvatio ponudu tuženog, kao poslodavca, za sklapanje ugovora o radu pod izmijenjenim uslovima, s time da je pridržao pravo podnošenja zahtjeva za zaštitu prava u smislu odredbe člana 97. stav 2. Zakona o radu. Ovome su prethodile aktivnosti na realizaciji projekta vodosnadbijevanja općine Č. povodom zaključenog ugovora o zajmu 3.4.2012. godine između BiH i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, za koji projekat je zadužena općina Č.

Pravilno je drugostepeni sud primijenio materijalno pravo kada je preinačio prvostepenu presudu i odbio tužbeni zahtjev na osnovu odredbe člana 97. stav 2. Zakona o radu.

S obzirom na utvrđenje da su navedeni Pravilnici tuženog od 6.12.2013. doneseni na zakonit način, da njihova niti jedna odredba nije oglašena nevažećom u smislu člana 107. stav 4. Zakona o radu, tuženi je, kao poslodavac, imao opravdan razlog za otkazivanje ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora tužitelju jer je odredbom člana 9. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta propisano da će se zaposleniku koji se na dan stupanja na snagu tog Pravilnika, zatekne na radnom mjestu predviđenom tim Pravilnikom, ponuditi ugovor o radu pod izmijenjenim uslovima radi zaključenja i nastavka rada na istom radnom mjestu (stav prvi), a zaposleniku koji se na dan stupanja na snagu tog Pravilnika zatekne na radnom mjestu koje nije predviđeno tim Pravilnikom, ponuditi ugovor o radu na radnom mjestu predviđenom tim Pravilnikom, u skladu sa njegovim stručnim i radnim sposobnostima (stav drugi). Saglasno navedenom, tuženi je tužitelju otkazao ugovor o radu i ponudio mu zaključenje ugovora o radu pod izmijenjenim uslovima (po stavu drugom člana 9.).

³ Službene novine F BiH, broj 43/99, 32/00 i 29/03

Dakle, do otkazivanja ugovora o radu iz 2007. godine i zaključenja ugovora o radu 2013. godine tužitelju je došlo stupanjem na snagu Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, kojeg je tuženi donio, a što predstavlja autonomno pravo poslodavca da svoje poslovanje i tehnologiju rada u najvećoj mjeri prilagodi potrebama poslovanja, pri čemu je poslodavac vezan poštivanjem zakonske procedure propisane Zakonom o radu.

Tužitelj u reviziji prigovara da ekonomsko stanje tuženog, kao mogući razlog otkazivanja ugovora o radu i zaključenja novog pod izmijenjenim uslovima, u ovom postupku nije dokazano i da to u svakom slučaju ne može biti zaključen ugovor o zajmu sa Evropskom bankom za rekonstrukciju vodovoda u Č.

Ovim revizijskim navodima revident u okviru revizijskog razloga pogrešne primjene materijalnog prava zapravo prigovara utvrđenom činjeničnom stanju, a kako se prema odredbi člana 240. stav 2. ZPP revizija ne može podnijeti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, to tužiteljevi navodi kojima osporava utvrđeno činjenično stanje nisu mogli biti uzeti u razmatranje.

Revident prigovora i to da je neosnovano tužitelj raspoređen na radne poslove i zadatke koji ne odgovaraju njegovoj stručnoj spremi i za koje nije osposobljen, niti obrazovan, odnosno da on kao VKV vodoinstalater ne može obavljati poslove električara, građevinske poslove, bravarske poslove i slično.

U odnosu na ovaj revizijski navod, revidentu se ukazuje da je Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji preduzeća i sistematizaciji radnih mjesta u Službi vodovoda i kanalizacije pod tačkom 13. predviđeno radno mjesto „radnik na održavanju komunalnih objekata i uređaja“, da su uslovi za to radno mjesto najmanje srednja stručna sprema - smjer elektroinstalater, vodoinstalater, i da su pod tačkom d) opisani radni zadaci za ove poslove, između ostalih poslovi na održavanju i izgradnji vodovodne i kanalizacijske mreže, svi električarski poslovi, svi bravarski poslovi, svi građevinski poslovi i ostali poslovi prema zahtjevima posla i po nalogu voditelja odjela. Dakle, tužitelj je raspoređen na radno mjesto za koje posjeduje stepen obrazovanja i smjer, a za isto radno mjesto predviđen je i smjer elektroinstalater.

Određivanje u općem aktu da je za obavljanje radnih zadataka na određenom radnom mjestu potrebna određena stručna sprema i smjer, poslodavac, procjenjujući složenost radnih zadataka tog radnog mjesta, nalazi da radnik koji ima takvu stručnu spremu i smjer može stručno, poštujući dinamiku obavljanja poslova, obaviti radne zadatke tog radnog mjesta. Zbog navedenog sud ne može cijeliti da li je pravno relevantno što u opisu tužiteljevog radnog mjesta su navedeni i poslovi koji nisu vodoinstalaterski i te činjenice, po ocjeni ovog suda, nemaju značaj povrede koja bi nužno dovela do nezakonitosti pobijanog ugovora o radu.

Zbog izloženog, nije ostvaren ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava, pa kako se nisu ostvarili razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, te kako nije učinjena povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je revizija, a na osnovu odredbe iz člana 248. ZPP-a, odbijena kao neosnovana.

Na osnovu odredbe člana 397. stav 1. ZPP-a odlučeno je o troškovima postupka nastalim u povodu revizije, pa je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova za sastav revizije jer nije uspio u revizijskom postupku - član 386. stav 1. ZPP-a, a tuženi sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju jer, po ocjeni ovog suda, ti troškovi nisu bili potrebni za vođenje ove parnice - član 387. stav 1. ZPP-a.

Predsjednik vijeća
Suad Kurtović, s.r.